

sætte sig lidt grundigt ind i det område. Vi har i dag mange danske kræftpatienter, som bliver opgivet på danske sygehuse, som får at vide, at nu er det sådan, at man ikke kan give mere behandling. Disse patienter vælger så at tage til udlandet og få behandling. Jeg kan sige til hr. Morten Helveg Petersen, at der er mange patienter, der har fået diagnosen lungekræft og herhjemme har fået at vide, at de skal dø, som tager til Tyskland – Hamburg – eller Stockholm og bliver raske derefter.

Er det anstændigt eller ansvarligt at stå for sådan en politik at nægte dem denne form for behandling?

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Fru Tove Fergo remser en række alvorlige sociale udfordringer op. Når jeg hører fru Tove Fergos spørgsmål, får jeg nærmest indtryk af, at jeg skulle have givet udtryk for, at alle sociale problemer i dette land er løst. Det er ikke tilfældet, desværre.

Det, jeg siger, er, at en vigtig forudsætning for at vi kan gøre noget ordentligt ved alle de problemer, som fru Tove Fergo beskriver og rejser i sit spørgsmål, er da selvfølgelig, at vi har en ordentlig økonomi. Det er da klart, at det et naturligt udgangspunkt.

Men jeg har ikke stået her – og det vil jeg meget gerne have mig frabedt – og sagt, at der ikke er nogen sociale problemer i dagens Danmark. Det er der. Vi arbejder på at gøre det så godt, vi kan, og der er mange områder, hvor vi skal gøre det endnu bedre.

Nej, min pointe var, at et oplagt udgangspunkt er, at vi selvfølgelig har et ordentligt grundlag at gøre det på.

Til hr. Ebbe Kalnæs: Jo mere man tjener, desto mere kører man i bil. I den forstand kan vi jo diskutere fordelingsprofiler i forbindelse med afgifter på benzin og vægtafgift, men der er en rimelig entydig sammenhæng dér, hvis man kigger i statistikkerne.

Endelig til hr. Jørgen Winthers spørgsmål om, hvorvidt jeg er stolt af det danske sundhedsvæsen: Ja, jeg er da stolt over den store indsats, som ydes daglig rundtomkring på danske sygehuse. Jeg synes, der er mange mennesker, der gør et fantastisk godt stykke arbejde i den danske sundhedssektor, som tit og ofte bliver hængt ud i langt højere grad end rimeligt er.

Når jeg har set internationale analyser af det danske sundhedsvæsen, viser de, når de er fore-

taget af uafhængige internationale eksperter, at vi faktisk egentlig har et rimelig godt sundhedsvæsen, at vi får sundhed i forhold til det, vi betaler for.

Så når hr. Jørgen Winther spørger, om jeg er stolt af det, vil jeg sige: Ja, jeg synes, der gøres et godt stykke arbejde, det skal blive bedre, og det afsætter vi faktisk også en del midler til i disse år.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er de næste tre: Hr. Ulrik Kragh, hr. Christian Mejhdahl og hr. Hans Christian Schmidt.

Jeg skal lige sige, at vi allerede nu er oppe på 27 korte bemærkninger, og der bliver ikke flere korte bemærkninger efter nr. 36. Det betyder ikke, at man skal bruge op til 36. Det betyder, at nu skal man til at drosle ned, men efter den 36. er det slut.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Vi ser af regeringens plan for 2010, at der reelt er plads til Venstres skattestop. Og når vi sammenholder det med De Radikales skatteudspil, hvor optimeringer på det offentlige område kan hente 4½ mia. kr., så er der noget at komme efter.

Hr. Morten Helveg Petersen indrømmer, at Socialdemokratiet ikke kan kapere finansieringsforslagene i det radikale skatteudspil. Dermed udstiller Det Radikale Venstre regeringens handlingslammelse. Det samme gør sig gældende på flygtninge-/indvandererområdet og i forhold til begejstringen for udlicitering og vilkårene med hensyn til frit valg.

Er Det Radikale Venstre nu egentlig helt sikker på, at det er så fornuftigt at lave en 10-årsplan for regeringens mål sammen med Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Christian Mejhdahl (V):

Hr. Morten Helveg Petersen nævnte Det Radikale Venstres fortræffeligheder, bl.a. ansvarlighed, og det skal jeg såmænd ikke drage i tvivl. Det er der andre der gør, og det må der jo åbenbart være en grund til.

Men jeg vil derimod godt vende tilbage til et andet spørgsmål. I forsommeren 1993 var der en række udtalelser i dagspressen fra den tidligere finansminister og økonomiministeren med forsikringer om, at arbejdsmarkedsbidraget skulle følge arbejdsløsheden ned.